

Slike.

I.

Trst. Giardino pubblico.

In z zvezdami neba tekmujejo
 Nocoj deklet krasne oči,
 Ponosno zroč tja v temno noč,
 Same strašnejše od noči.

Kot gracije na lahno stopajo,
 Samozavestno, kakor car;
 Mladnih izrazov se sprehajajo
 Po vrtu svetlem s parom par.

Oči strastno plamtečih sto in sto
 Šetalkam v krasno noč sledi,
 Src koprnečih sto in sto
 Raduje se, se žalosti.

2.

Trst. Giardino pubblico.

Ves mesta kras je tukaj zbran,
 Spet šetajo sred množice neštete
 Z lornjetami, s pahljačami
 Nocoj prelestne kakor amorete.

Po zraku preopojenem
 Pa godbe plovejo prečarni glasi,
 In v njenem taktu gibljejo
 Se juga vitki, elegantni stasi.

Z neba pa zvezde doli zro
 Na šumno in blestečo to krasoto,
 Pihlja zefir tako lahno,
 Kot sanjal bi, diha je v noč toploto . . .

3.

Ob morju

Tihotno še je mesto celo,
 Tihoten krasni je bulvar,
 Kjer se oči italijanskih
 Sinoči lesketal je žar.

Začujejo se v luki kriki,
 Na morju se razlegne strel;
 V obleki jutranji stopila
 Sinjora na balkon je bel.

Izšlo na nebu ni še solnce,
 Leži zaspano še morje,
 A tam ko pičica v valovih
 Se mestu bliža ladja že.

Po ramah ji ležijo kodri,
 Drže roke ji daljnogled,
 In hrepeneče ven na morje
 Svoj obrnila je pogled.

4.

V novi luki.

Iz zemlje vse razpaljene
 Dehti in sili ven vročina,
 A raz nebo z močjo neizčrpljivo
 Pripeka solnce na trpina —

Od morja sem ni sapice —
 Naprej, naprej roke ožgane
 Vzdigujejo se, padajo trpinu,
 Da si prisluži: »pane, pane«. —

Aleksandrov.

